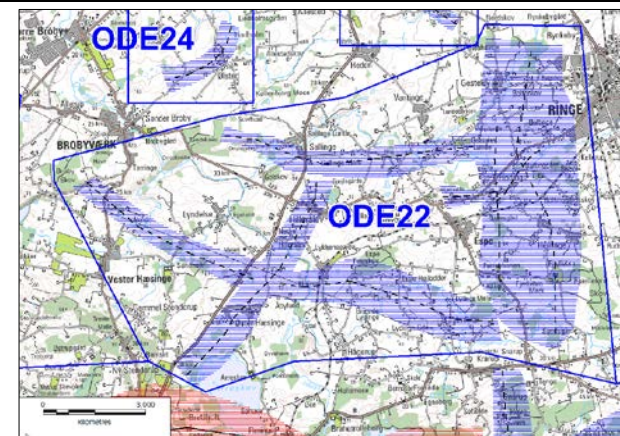
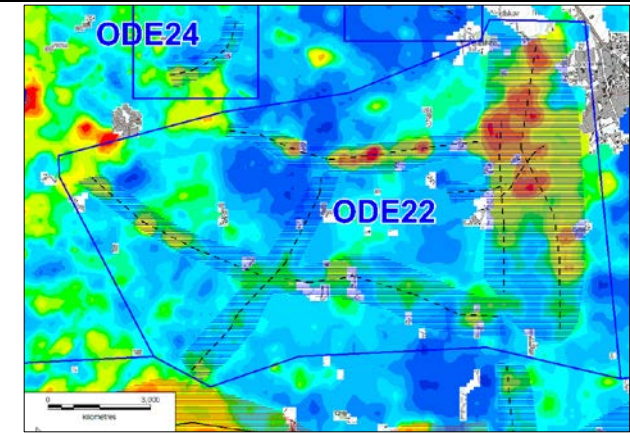

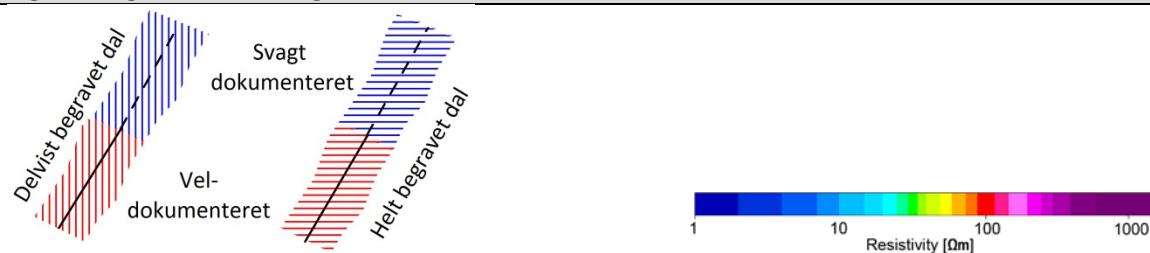
Figur 1: Oversigtskort:

Figur 2: TEM middelmodstandskort kote -40 m:

Figur 3: Signaturforklaring:

Geologisk beskrivelse:

Ringe-dalen

Ringe-dalen er en N-S-gående, 9 km lang og 3 km bred, *helt begravet* dal i området vest og sydvest for Ringe (figur 1). Dalen ses i TEM-data /1/ som en aflang struktur med højere modstande end omgivelserne (figur 2). Den kan ses fra omkring kote -15 m og ned til stor dybde. Den synes at bestå af to parallelle dalerosioner internt i dalforløbet. Modstandsbilledet af dalfyldet er relativt rodet, og dalen og dens interne erosioner er derfor ikke særligt tydelige i TEM-data. Det er sandsynligt, at dalen når ned til kalkoverfladen, og at ferskvandsmættet kalk under dalen gør dalens bund umulig at se i SkyTEM-data. Den eneste boring, der når langt ned i dalen er DGU nr. 155.1723. Denne boring viser, at dalfyldet er domineret af moræneler, men at der er en tiltagende andel af smeltevands-sand og grus med dybden. Boringen slutter i smeltevandsgrus i kote -49 m. Det er sandsynligt, at dalen fortsætter både mod nord og syd. Mod syd ses en barriere bestående af lave modstande, men det er uvist om disse udgøres af Palæocænt ler eller måske af smeltevandsler eller interglacialt ler. Det er muligt, at denne barriere er en fortsættelse af Broby Skov-Lydinge-dalen, som ser ud til primært at være fyldt ud med ler. Det vurderes, at lerfyld er årsagen til, at dalene ikke kan kortlægges i dette område. Mod nord bliver datadækningen dårlig, hvilket vurderes at være årsagen til, at dalen ikke kan følges her.

Galgebakke

Sydvest for Ringe og delvist ovenpå Ringe-dalen er der på baggrund af en MEP-kortlægning /1/ indtegnet et 400 til 700 m bredt strøg med høje modstande fra tæt under terræn og ned til ca. kote 0 m (figur 1 og 2). I MEP-kortlægningen skiller højmodstandsstrøget sig ud fra de omgivende lag ved at have højere modstande, og stedvist ses de høje modstande at ligge i en skålformet fordybning ned i lag med lav modstand. Højmodstandsstrøget tolkes som en sandet/gruset udfyldning af en aflang fordybning i lerede aflejringer, og anses derfor som værende en begravet dal. Den vestlige del af dalen er helt begravet og ligger netop under et Ø-V orienteret bakkestrøg, der tolkes som en ås (Herringe Ås) /3/. Dalen er således sammenlignelig med den begravede dal ved Turup (lokalitet Assens, ODE13), hvor der også ses en ås-agtig bakke ovenover dalen. På et MEP-profil i den vestlige del, hvor dalen er bred, kan der ses tegn på, at daludfyldningen sandsynligvis er sket i mindst 2 omgange.

I den østlige ende er dalen *delvist begravet*, da der er sammenfald med Sallinge ådal. Boring DGU nr. 155.1012 i dalens vestligste ende viser en 45 m tyk sand- og grusdomineret lagserie. Boring DGU nr. 155.1072, som ligger i dalflanken mod nordøst, viser en 75 m tyk lagserie, som har sand i de øverste 25 m og herunder moræneler ned til under kote 0 m. Moræneleret udgør sandsynligvis den overvejende lerede lagserie, der ses i dalens sider.

Sallinge-dalen

Sallinge-dalen er godt 9 km lang og 0,5-0,9 km bred. Den stryger øst-vest syd om Sallinge. Dalen ses i TEM-data /1/ som en aflang struktur med relativt højere modstande end omgivelserne (figur 1 og 2). Den kan ses fra omkring kote -75 m og op til omkring kote -40 m. Dalen ses også stedvist i koten for den gode leder (12 ohmm). Den har tilsyneladende et meget ujævnt bundforløb. Fyldet i dalen har lave til moderate modstande, og ud fra dette må det formodes, at fyldet primært består af ler. Ingen boringer når ned i dalen. Dalen er *helt begravet*.

Broby Skov-Lydinge-dalen

Denne dal kan føles over en strækning på 13 km fra Broby Skov i VNV til Lydinge i ØSØ (figur 1 og 2). Bredden er 0,6-1,3 km, bredest mod ØSØ. Den kan ses fra dybere end kote -100 m og op til kote 0 m. Dalen ses også stedvist i koten for den gode leder (12 ohmm). Den har tilsyneladende et meget ujævnt bundforløb. Stedvist indeholder den lag med høje modstande, sandsynligvis svarende til smeltevandssand og -grus. Ingen boringer når ned i dalen. Dalen er *helt begravet*.

Øster Hæsinge-Hillerslev-dalen:

Øster Hæsinge-Hillerslev-dalen er en 7 km lang og 1 km bred, *helt begravet* dal, der stryger NØ-SV gennem Øster Hæsinge og Hillerslev (figur 1). Dalen ses i TEM-data /1/ som en aflang struktur med højere modstande end omgivelserne. Den kan ses fra omkring kote -45 m og op til omkring kote 0 m (figur 1 og 2). Fyldet i dalen har i den sydlige del høje modstande, sandsynligvis svarende til smeltevandssand og -grus. Ingen boringer når ned i niveau med dalen.

Tolkningsusikkerhed:

Alle dalene er vurderet som værende *svagt dokumenterede*, idet der hverken er boredata eller andre data til at bekræfte deres eksistens.

Referencer:

- /1/ GEUS (2015)/ SkyTEM-data. Udtræk fra GERDA-databasen.
- /2/ GEUS (2015)/ Boredata. Udtræk af Jupiter-databasen.
- /3/ Smed, P. (1982)/ Landskabskort over Danmark, Blad 3, Sønderjylland, Fyn. Geografforlaget.